

ners per a impresos i primeres despeses d'organització del Sindicat.

El Dr. Brenon, metge de *La Alianza*, Redactor del BUTLLETÍ, des del començament, organitzador de la Guia Mèdica mentre va publicar-se.

Els Drs. Abelló i Bonifaci, secretaris, ambdós de la Secció Comarcal de Barcelona, de què foren l'ànima, un després de l'altre, durant quatre anys, Secretari del Consell després el Dr. Abelló i Conseller el Dr. Bonifaci, dels quals tot encomi per llurs gestions és justificat, també eren de Mutualitats i de *La Alianza*.

El Dr. Vila i Abadal, diverses vegades del Consell, els Drs. Celis i Rosell, President i Secretari, respectivament, de la Mutual Mèdica, i el doctor Masriera i el Dr. Tost, i altres que no recordo, tots ells metges d'organitzacions mutualistes, els veiem rivalitzar en generosos esforços per fer triomfar el Sindicat i les seves filloles.

I tots aquests companys i altres, jo amb ells, ens apressàrem a fornir els grups de la Mutual Mèdica, quan encara no sabíem si posàvem els diners en una guardiola o els tiràvem al mar. No férem com molts d'altres que van esperar anys des que va iniciar-se, per entrar a la Mutual quan l'experiència demostrava que era una bona guardiola i tenia capitals que la feien sobradament forta i solvent. A nosaltres, homes de fe, d'ideal, això sol ens era prou garantia.

D'aquests homes, metges de Mutualitats, pels seus treballs i pels seus mereixements, tres varen ésser nomenats en Assemblea de Delegats socis de Mèrit de la Mutual, sense un sol vot en contra i amb beneplàcit de tothom. A aquests homes i als altres, se'ls blasma per perillosos pel Sindicat, i s'ha comès la injustícia de permetre que els Drs. Abelló i Bonifaci deixessin llurs càrrecs del Consell Directiu, perquè eren metges de *La Alianza*.

Però anem a allò que a mi sol afecta. Segons vostè, la meua dimissió havia d'ésser irrevocable. Vostè sap per què la vaig presentar? "Les dimissions per motius morals, diu, han de presentar-se amb aquest caràcter i sense esperar l'efecte que puguin produir en l'opinió. Cal triar entre el càrrec d'honor i el remunerador. Amb el camí que porta la potent Mutualitat esmentada (llegeixi's *La Alianza*) haurem de tèmper les futures escomeses que a hores d'ara deu preparar."

Quin dubte queda. Donada aquesta psicologia

i atenant-se a les escomeses anteriors de *La Alianza* i altres Mutualitats contra el Sindicat, que jo ignoro i vostè deu conèixer a fons, ara que m'he venut pel càrrec remunerador de *La Alianza*, sense pensar que vostè opinava que hi havia d'haver dimitit amb caràcter irrevocable, tot temor és injustificat i cal esperar amb seguretat qual-sevulla malvestat.

Però hi ha una circumstància modificadora dels termes de la qüestió, i és que jo, en allò que m'afecta, entre altres drets, em reservo també el d'opinar.

Opino, doncs, que vostè ha pensat molt poc el que ha escrit. Que, sense documentació ha proferit ofenses greus contra un home que, de segur, no coneix. Que suposa, gratuïtament, que en cas de conflicte entre el Sindicat i les Mutualitats o amb *La Alianza*, el fet de tenir un càrrec de metge retribuït, m'incapacita per procedir amb la deguda correcció. Migrat concepte té vostè de la dignitat humana! Perquè el millori, li prego que s'informi pels amics amb qui està més en contacte i l'opinió dels quals tant coneix, de quin va ésser el meu procedir, quan era President de la desapareguda secció Comarcal de Barcelona, en un conflicte entre els metges d'una poderosíssima entitat, d'una de les obres de la qual sóc i era Director.

Opino, que és molt més perillós per al Sindicat i per als interessos generals dels metges, l'esperit de classificació en grups i subgrups, en *fil·lies i fòbies*, que les aleatòries escomeses de les Mutualitats. Fins els microbis, per defensar-se, s'aglutinen.

Opino, que la repetida ofensa, adreçada als companys metges de les Mútues i les altres organitzacions que presten servei mèdic, que visiten a l'engròs, a sota preu, a quarto el rengle que diríem, a més de no ésser cert en molts casos, predisposa a fer comparacions amb allò que passa en dispensaris i visites particulars, i amb això res no guanyarien els prestigis de l'estament davant del públic ni davant dels propis ulls.

Quant a l'allusió sobre allò que pugui passar en la propera Assemblea, vull afirmar el següent: jo, que mai no he fet professió de valent, quan tinc raó, tampoc no sóc covard i no m'espanta de quedar-me sol. No serà aquesta la primera vegada, que al cap de poc fou seguida de la satisfacció que els mateixos que apassiona-